

РЕШЕНИЕ

№ 26973

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3352** по описа за **2026** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Н. И. И., ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. Д. от САК срещу решение № 484 от 11.02.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 116-ти състав, постановено по НАХД № 17814/2025 г., с което е потвърден електронен фиш Серия К № 10786650, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора, на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.4 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност на решението на СРС, поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, както и се правят твърдения, че наложеното наказание се явява явно несправедливо. Конкретно се визира, че неправилно е изяснена фактическата обстановка, авторството на нарушението и мястото на извършването му. Моли да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС, съответно на това процесният електронен фиш- отменен. Претендира се присъждането на разноски по делото съобразно представен списък. Представя писмена защита.

В съдебно заседание касаторът – Н. И. И. редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът -Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща

представител в съдебно заседание. В становище по касационна жалба от 26.05.2026 г., поддържа касационната жалба да бъде оставена без уважение, съответно оспореното решение на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Прави възражение срещу размерът на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, X касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 04.10.2023 г. в 11:08 часа на Околовръстен път до бензиностанция Ш.- К., с посока от бул. Б. шосе към бул. Ц. шосе се движел лек автомобил V. регистрационен номер LB-12UN, нерегистриран на територията на страната, управляван от Н. И. И. с ЕГН [ЕГН], собственост на Д. К. М., със скорост на движение от 85 км/ч при ограничение от 50 км/ч въведено с пътен знак В-26 извън населено място, което представлявало превишение от 35 км/ч. Това обстоятелство било заснето от поставеното на същото място техническо средство АТСС CORDON M2 с № MD1192, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

За нарушението е издаден електронен фиш серия К № 10786650/04.10.2023 г., с който нарушението е квалифицирано по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП. На касатора е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

При посочените фактически установявания, СРС е формирал изводи, че електронният фиш е издаден от компетентни органи, като при съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административно-наказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя, както и че електронният фиш отговаря на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като издаден по утвърден образец.

Съдът е приел, че от доказателствения материал по делото безспорно в установено извършването на твърдяното административно нарушение, а при индивидуализирането на административно-наказателната отговорност на Н. И. И. е правилно отчетена санкцията, предвидена в чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата,

при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Към сочената дата на извършване на нарушението – 04.10.2023 г. разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми реквизити, обратно на твърденията на касатора. Разпоредбата не предвижда като задължителен реквизит на ЕФ посочване на датата, на която е съставен/издаден. Издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. "Автоматизирани технически средства и системи", според т. 65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Обжалваният ЕФ серия К, № 10786650 е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законовоустановените изисквания. Посочени са всички обстоятелства от значение за

съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. – уредът за измерване на скоростта е от одобрен тип, преминал периодична проверка, правилно позициониран от служител, завършил успешно курс на обучение за работа с техническото средство.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол CORDON MD1192, технически изправна на посочената дата, като при ограничение на скоростта в населено място от 50 км. /ч. автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 85 км. /ч., с което е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Съгласно относимата разпоредба на чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП който превиши разрешената скорост извън населено място се наказва за превишаване от 31 до 40 км. /ч. – с глоба 300 лева.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно касаторът по настоящото дело. Неоснователни са твърденията, наведени в касационната жалба за неопределеност на нарушителя и нарушеното му право на защита в тази връзка. В тази връзка, доколкото е налице декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от собственика на процесния лек автомобил, че е предоставил превозното средство на жалбоподателя, то последният се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, отговаря за извършеното с него нарушение. Ползвателят, какъвто се явява касаторът, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение.

Споделят се изводите на въззивната инстанция и относно размера на наказанието, като е взел предвид, разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост извън населено място се наказва за превишаване от 31 км/ч до 40 км/ч се налага наказание глоба в размер на 300 лв. Така наложената глоба в размер на 300 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 85 км/ч., т. е. с 35 км/ч. над допустимата скорост.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираното становище по касационната жалба, на основание чл. 64д, ал. 3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 66, 47 евро (левава равностойност от 130 лева), определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.), вр. § 5 от ЗВЕРБ. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 484 от 11.02.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 116-ти състав,

постановено по НАХД № 17814/2025 г., с което е потвърден електронен фиш Серия К № 10786650, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора, на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.4 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА Н. И. И., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 66, 47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро, представляващи равностойността на 130 (сто и тридесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: